

fortalte nu friskvæk, hvorledes han allerede i adskillige Aar havde syslet med Opgaven, der paa en Maade havde beskæftiget ham lige fra hans Drengetid. Ved sine hyppige Sejl- og Fisketure havde han allerede den Gang erhvervet sig et indgaaende Kendskab baade til Bundens og Breddernes Beskaffenhed, saa at han under Udarbejdelsen af sit Værk bestandig havde kunnet have Virkeligheden for Øje og paa mange Punkter korrigere de forældede Korts Angivelser af Strøm- og Dybdeforhold. Og da han først havde faaet Munden paa Gang, blev han hurtigt veltalende. Paa-virket af nogle tyske Tidsskriftartikler, som han havde læst, udtalte han sig i Almindelighed om Sagens Betydning, idet han uforbeholdent erklærede, at efter hans Anskuelse havde Avtoriteterne herhjemme, siden vi var begyndt at bygge Jernbaner, i en utilgivelig Grad forsømt Udviklingen af Landets naturlige Samfærdselsveje, Vandløbene, der overalt henlaa næsten ubenyttede og efterhaanden vilde gro ganske til, til største Skade for Landets Trivsel og Befolkningens Vel.

Obersten, i hvis livfulde Ansigt der under hele denne Tale havde spillet et Smil, som røbede en stadig voksende Interesse for den selvbevidste unge Mand, brød efter denne sidste Tirade uvilkaarlig ud i Latter.

»Hør, De er — ved Gud! — et kuriøst Menneske! Troer jeg ikke, at Deres Projekt oveni-